

مرکز مجازات امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (إقرار)

اقرار مبهم

جلسه ۶

استاد رفعتی

اقرار مبهم:

۱. اگر شخصی به لفظ مبهمی اقرار نمود؛ اقرارش صحیح است؛ منتهی، او را ملزم می‌کنند که لفظ مزبور را تفسیر کند. لفظ مبهم مانند: مال، شیئی، جزیل، عظیم، حقیر.
۲. لازم است «مقرّ به» مال باشد؛ بنابراین، اقرار به غیر مال، همچون پوست گردو و یا دانه ارزن صحیح نیست. برخی گفته‌اند که اموری مانند یک دانه ارزن نیز مالیت دارد؛ ولی این سخن را شهید ثانی نمی‌پذیرد و می‌فرماید: میان مالیت و ملکیت، خلط شده است.
۳. اگر اقرار به مبهم نمود و بعد به حقوق معنوی مانند رد سلام تفسیر کند؛ دو وجه وجود دارد.
۴. اگر بعد از اقرار به مبهم، از تفسیر خود داری نماید؛ حبس و مجازات می‌شود تا تفسیر نماید.
۵. اگر قبل از تفسیر، اقرار کننده فوت کند؛ از وارث، طلب تفسیر می‌شود (اگر می‌دانند).
۶. در لفظ مبهم، فرقی بین «عظیم» یا «کثیر» نمی‌باشد؛ ولی، برخی از فقها فرموده‌اند: لفظ کثیر، بر هشتاد حمل می‌شود و بدین ترتیب، از الفاظ مبهم نمی‌باشد (شهید ثانی این را نمی‌پذیرد).